

Efeze 6:14-17

Gemeente,

De strijd waar het over gaat vanavond is al oud. Naar het boek van John Bunyan zou je het 'de heilig oorlog' kunnen noemen. De eerste fase van deze strijd zien wij in het paradijs. De duivel wil God en mens uiteen rukken. Waar de duivel Adam aanvalt. En Adam wordt overwonnen. En de mensheid in hem begrepen ook. De tweede fase zien wij in de woestijn. Als de tweede Adam, Jezus Christus, wordt aangevallen door de duivel. En waar Adam in het paradijs viel, bleef Jezus in de woestijn staande. En dat bleef heel Zijn leven zo. En met Pasen en Hemelvaart onttrok de Heere Jezus Zich als Overwinnaar aan de duivel. Die had het nakijken. En sinds die tijd werpt de duivel zich op de kerk van Christus. Om zondaren vast te houden of terug te krijgen. Want de duivel heeft listige omleidingen, methodes. Hij gaat rond als een briesende leeuw. En dan weer als een engel des lichts. En daarom zei Paulus in Efeze 6: 'Doet aan de hele wapenrusting Gods.'

Dan noemt Efeze 6 eerst 3 dingen die blijkens de werkwoordsvormen op één lijn staan en vooraf dienen te gaan. Lees maar mee: omgord hebbende, aangedaan hebbende en geschoeid hebbende. Drie dingen die in orde moeten zijn voor je aan de strijd kunt deelnemen. We zeggen erbij dat de uitleg van al die onderdelen wel eens wat verschilt per uitlegger. Wat de één schaart onder de waarheid ziet een ander aangeduid met de gerechtigheid enzovoort. Maar bij elkaar komen we bij elke uitlegger dezelfde elementen wel tegen.

Om te beginnen: de lenden omgord hebbende met de gordel der waarheid. Hoe moet je dat voor je zien? Nou, men droeg in het oude Oosten altijd een lang kleed. Een tunica. En die leek het meeste op wat tegenwoordig kennen als een toga. Eén lang gewaad van boven tot beneden. Nou kun je je wel voorstellen dat zo'n ding als je moet vechten, lopen, wenden, naar voor en naar achter, snel maken dat je wegkomt of ergens af kunt springen, ontzettend onhandig is. Die lange onderkant tussen de benen hangt gruwelijk in de weg. En als je vlug bewegen moet stap je met je voet op een stuk toga dat over de grond sleept en je ligt onderuit. Dus een eerste vereiste als je wendbaar en strijdbaar moet zijn is: die toga omhoog. Je doet een gordel, een riem om je lenden, je heup en daar bindt je je toga onder vast zodat je daar geen last van hebt. Die gordel houdt de toga omhoog en zorgt ervoor dat je niet valt en onderuit gaat.

Nou noemt Efeze 6 die gordel der waarheid. Met Calvijn en ds C

den Boer houd ik het erop dat die waarheid de oprechtheid is. De waarachtigheid. Het ware christenleven is waarachtig. Bestrijkt het hele leven. Is een leven uit één stuk, één geheel. Wat God tegen Abram zei: "wandel voor Mijn Aangezicht en wees oprecht" Heel het leven komt onder de zeggenschap van Christus. Je wilt geen gedeeld leven hebben. Als een koffer waarin een schotje staat, zodat een klein vakje van de koffer apart staat. Of als een koffer met een dubbele bodem, zodat een klein laagje onderin onzichtbaar blijft. Nee, waarachtig, je bidt: 'Heere, doorgrond mij en ken mijn hart, zie of bij een schadelijke weg zij en leid Gij mij op de eeuwige weg'. Dat maakt wendbaar en geestelijk strijdbaar en weerbaar.

En als dat niet zo is? Als je een zonde hebt, een zondige gewoonte hebt die je buiten schot wilt houden. De koffer van je leven heeft een schot waardoor je leven in tweeën wordt verdeeld. Een groot deel voor de HEERE, en een klein vakje waar Hij niet komen mag. Je afgod. Van je sport, je ontspanning, je hobby, je werk, je vrienden: daar moet de HEERE afblijven. Dat zijn dingen waarvan je dan wel eens zegt: eigenlijk. Ja, eigenlijk zou ik daar minder tijd aan moeten besteden. Eigenlijk, ja maar nu niet over hebben. Of een laagje onderin de koffer van je leven waar niemand zien mag: je verborgen zonde. Alleen voor het scherm, in je gezin in de omgang met je vrouw, je kinderen die je misbruikt, in je boekhouding ontduikt en wegmoffelt..

Zo'n afgod, zo'n verborgen zonde is als een lange lap tussen je benen. Als je wendbaar en strijdbaar moet zijn val je erover en je gaat onderuit in de strijd. Eén afgod, één zondige gewoonte, één verborgen zonde maakt je totaal ongeschikt voor de strijd. Verlamt je geestelijk gezien. Maakt je traag want je zit ergens aan vast.

De lenden omgord hebbende met de gordel der waarheid. "Heere, wijs mijn zonden aan, haal alle schotjes uit mijn leven, kijk tot op de bodem van mijn leven toe en maak mij waarachtig". Alleen dan ben je strijdbaar en wendbaar.

Het tweede dat absoluut in orde moet zijn is: aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid. Geen wonder dat hier het borstwapen wordt genoemd. Zo belangrijk is het. Een pantser, soort dikke jas, dat vastgegespt zit om je bovenlijf. Want daar zit je hart, je longen, je nieren, je lever, de vitale organen. Als daar een pijl naar binnen komt, dan is dat fataal. In je been is ook niet alles, maar dat is te overleven, maar een pijl recht in je borst is fataal. Dus daarvoor een schild, een pantser gesespt zodat je bovenlijf bedekt en beschermd is.

En dat borstwapen is de gerechtigheid. Dan denken we toch wel

direct aan Christus. Christus, Die de gerechtigheid is. Zijn gehoorzaamheid tot in de dood. Zijn verzoenend lijden en sterven. Dat is de gerechtigheid. Datgene wat voor God bestaan kan omdat het precies zoals en helemaal is zoals het wezen moet. Nu, dat kun je alleen van Christus zeggen. Dat is de gerechtigheid van het woordje: 'nochtans' en toch'. En achter die gerechtigheid ben je veilig. Is je ziel, je hart gered, brandt je hart van wederliefde en ijver voor God.

Maar dan kun je ook wel nagaan dat de duivel daar zijn aanvallen op richt. Op dit hart. En dan gebruikt de duivel het woordje 'dus'. Jij, je bent zo slecht, je hebt zoveel geboden zo vaak overtreden en zo lang. Jij, jij hebt zo weinig goeds gedaan, zo'n kaal leven voor God, wat heeft God daar nou aan gehad? Jij, je bent nog steeds tot alles in staat, het is nog steeds ongelooflijk wat er in je opkomt en opwelt en hoe weinig je van getuigen maakt. En dus, dus, hoef je zo niet bij God aan te komen, kun je zo niet op vrede met God hopen. Als je dan de gerechtigheid van Christus niet omgedaan hebt, het woordje 'nochtans', niet als een schild hebt, dan ga je, dan word je geveld en neergeslagen, uitgeschakeld, het hart van liefde is verstrooit en uiteengeslagen.

Maar de duivel is geraffineerd. Hij heeft nog een manier. Toen John Knox op zijn sterfbed lag toen zei hij dat hij zo vreselijk aangevallen werd door de duivel. Zoals hij nog nooit was aangevallen. Want de duivel liet zijn leven zo eens passeren en zei, wat heb jij veel voor God gedaan en Zijn rijk, wat heb jij veel goeds gedaan, wat heb jij voorbeeldig geleefd, en dus zal God je heus wel binnenlaten. Weer dat woordje 'dus'. Met de bedoeling dat je het schild van Christus gerechtigheid uitlaat of afgespt. Eigenlijk helemaal niet nodig. Eigenlijk kun je wel zonder. Nou, dan weet hij je wel te raken in het hart, in je ziel. Uitgeschakeld, geveld. Het hart van liefde lost op en verdampt.

Aangedaan hebbende het borstwapen de gerechtigheid. Christus gerechtigheid heb ik nodig. Zonder de Zijne word ik straks getroffen door Gods gericht en oordeel. Christus gerechtigheid heb ik nodig en maakt me rechtvaardig voor God. Nochtans. Zonder enig goed in mij, zonder iets in of van mij, nochtans. Dan word ik niet getroffen door die aanvallen en pijlen van de duivel. Ben ik strijdbaar. Brandend hart van liefde en ijver.

En het derde dat allereerst gebeurd moet zijn is: de schoenen van de bereidheid van het Evangelie des vredes. Een soldaat had goede schoenen nodig. Het waren man tegen man gevechten. Als je slechte schoenen had gleeed je uit en viel je. En bovendien stel je voor als er gevechten werd in het open veld, er groeien stekels, er liggen takken op de grond, of de vijand gooide expres spijkers of glasscherven op de grond en je had geen goede schoenen, nou dan kwam je niet ver, dan deinsde je zo terug. Daarom: goed schoeisel, dikke zolen, hoge sluiting, goed profiel.

De schoenen van het Evangelie des vredes. Dat Evangelie vrede met God geeft. Dat je de HEERE met je hebt. De almachtige, levende God in de hemel. Dat geeft standvastigheid en dat zorgt ervoor dat je niet terugdeinst. Maar als je dat schoeisel niet aan hebt getrokken, dan ben je zo omver of je deinst terug. Als mensen tegen je zeggen dat je niet goed wijs bent. Als mensen je uitlachen en je raar vinden en niet van deze tijd. Als het wat kost en je moet er echt wat voor opgeven. Als je ervoor lijden moet en een kruis moet dragen van onbegrip in je eigen gezin en familie. Allemaal van die stekels en glasscherven, spijkers en takken. Waar je bang voor bent, voor terugschrikt. Zoveel strijd, zoveel tegenspraak of weerwoord. En je stopt ermee, je gaat er niet mee door. Je gaat omver en houd je mond maar.

Zorg dan dat je de schoenen van de bereidheid of standvastigheid van het Evangelie van de vrede met God aanhebt. Als de HEERE met mij is, wat heb ik te vrezen? Zo God voor ons is wie zal tegen ons zijn? Dan hoef ik voor mensen niet bang te zijn, dan hoef ik lijden niet te vrezen. Als ik maar weten mag dat mijn weg, de weg van de HEERE is. Waarin Hij met mij is. En zo houd je het vol, zo zijn martelaars de gevangenis, de brandstapel het schavot opgegaan: de HEERE is met mij en ik zal niet vrezen. Maar als je dat niet hebt, dan ben je overal bang voor en alles is ons teveel en kost teveel.

Dit is nodig. Drie dingen dus die voor alles nodig zijn. Stel je voor: een soldaat in man tegen man gevecht die dit niet heeft. Geen gordel, geen borstwapen, geen schoeisel. Dat is zo absurd vergelijk het met een brandweerman die zonder pak en helm de brand tegemoet gaat, een ME-er die gewoon in spijkerbroek op de stenengooiende betogers afgaat. Dat is gekkenwerk. Vragen om je dood. Gedoemd te mislukken. Wie zonder gordel, borstwapen en schoeisel de geestelijke strijd ingaat, zonder oprechtheid, Christus gerechtigheid en vrede met God, dat is absurd. Dat verlies je altijd. Daar lacht de duivel om. Al denk je en doe je ik weet niet wat, de duivel lacht erom en maait je weg.

Weet u wat het rijke is? Dat deze wapenrusting ons aangereikt wordt. Er staat nergens en niet dat wij die wapenrusting moeten maken, fabriceren, te pakken zien te krijgen. Maar: aandoen.

Want de wapenrusting is verworven door Christus. Want deze wapenrusting lag opgesloten in het kasteel van de duivel. Een kasteel, hooggelegen op een steil gebergte. Achter slot en grendel van de vloek der wet. Kasteel van de duivel. Op de hoogte van de volkomen

gehoorzaamheid aan God. Achter slot en grendel van de vloek der wet. Onbereikbaar voor ons. Daar komen wij nooit. Wij krijgen nooit de wapenrusting in handen die we nodig hebben. We zullen daarom in de greep van de satan blijven of komen. geen verweer hebben. Gedoemd om in zijn klauwen eeuwig te sterven. Maar Gods Zoon is onzer een geworden. Jezus heeft die berg beklommen en Gods wil gedaan. Jezus heeft de vloek der wet gedragen. Jezus is het kasteel van de duivel, de dood, ingegaan en heeft daar de wapenrusting verworven en weggehaald. Dankzij Jezus' gehoorzaamheid, lijden en sterven, dood en opstanding is er de geestelijke wapenrusting. Ten koste van Zijn bloed en leven heeft Hij hem meegebracht en ons ter hand gesteld. Nieuw leven, Zijn offer, bereidheid God te dienen, Gods beloften, zaligheid en de Schrift. Hij reikt ze ons aan. Neem ter hand, doet aan de hele wapenrusting Gods. Hier, een gordel, een borstwapen, schoeisel. Hier: waarachtigheid, gerechtigheid, vrede met God. U laat die toch niet voor wat het is? U weigert toch niet dit in ontvangst te nemen?

En na die eerst 3 dingen komt het vierde. Bij dit alles, aangenomen hebbende het schild des geloofs. Er staat in het Grieks een andere werkwoordsvorm. Want die eerste drie die krijg je van Christus en mag je aannemen: oprechtheid, gerechtigheid, vrede met God. Eens en voorgoed. Al is het wel altijd nodig om te zien of het nog op zijn plek zit. Of de gordel niet losgeschoten is, het borstwapen niet is afgezakt, de schoenen niet los zijn gaan zitten. Goed om te doen elke morgen. Is mijn oprechtheid er nog? Geen onbeleden zonden of gewoontes ingeslopen? Geen valse rust of wanhoop toegelaten in mijn hart? Geen mensenvrees, maar vrede met God als krachtbron? Ook wel goed om dat bij elkaar te bezien: als man en vrouw, ouders en kinderen, kinderen en ouders, goeie vrienden bij elkaar.

En dan komt de strijd. En in die strijd schiet de vijand pijlen af. En wel speciaal vurige pijlen. Dan deed men de punt van de pijl in brandende pek, teer, zodat die pijl brandde en dan schoot men hem af. Als hij dan raakte in een dak van een huis dan kon het hele huis vlam vatten en het vuur om zich heen grijpen. Als die pijl dan een soldaat raakte dan kon zijn kleding of zijn huid vlam vatten en het vuur om zich heen grijpen. Daartegen was een groot schild. Van wel 1 meter 25 bij 60 centimeter. Een soort deur om achter te schuilen. Nat gemaakt zodat de pijl zou doven en uitblussen. Dan voelt u ook: dat is geen kwestie van éénmaligheid. Want de ene keer komt de pijl van die kant, dan van die kant, dan hoger, dan lager. Dus dat schild gespte je ook niet om, maar hield je vast om het

ter plekke te hanteren en wat meer omhoog of omlaag links opzij of rechts opzij te houden. Steeds weer hanteren.

Want de duivel schiet pijlen af. Vurige pijlen. Als ze je raken en blijven zitten, verspreid het vuur zich verder en verder. Zo'n pijl op je gedachten gericht: kan dat wel, een schepping in zeven dagen. Als je daar nou wetenschappelijk over nadenkt. En die pijl raakt je en blijft zitten, en het vuur verspreid zich in je gedachten verder en verder. Zo'n pijl van een andere kant: kan het wel God Die liefde is en toch gaan zoveel mensen verloren. En die pijl raakt je en blijft zitten en het vuur zet zich voort in je gedachten. En die pijl is het wel mogelijk om God te dienen, je moet zoveel opgeven en zoveel strijden tegen jezelf, dat lukt nooit, je hebt niks meer aan je leven. Of een pijl in je gevoelens. Je maakt zoveel mee en een pijl in je gevoel: God ziet me niet, God hoort me niet. En het trekt je naar beneden en sleurt je dieper en dieper weg. Een andere pijl: je merkt zo weinig van God, God is zover weg in je gebeden, je zou toch veel blijer zijn of veel vuriger of veel gevoeliger als je echt geloofde en het gaat door en door die gedachtengang. Als er nou eens vervolging komt, dan hou je dat nooit vol. Hoe moet het als Als het je je gedachten éénmaal raakt en zich in je gevoel nestelt is er geen houden meer aan: een brandende pijl die in je gedachten en gevoelens om zich heen grijpt. Twijfelmoedig, mismoedig.

Daarom: het schild van het geloof. Van geloof in de woorden Gods! In de beloften Gods. Niet mijn gedachten of gevoel geven de doorslag maar wat de HEERE zegt en beloofd. Dat Davids zonde met Batheseba vergeven was, dat wist hij uit de woorden van Nathan. Dat zei het hem. Denk aan Hebreeën 11: Door het geloof. Heeft Noach een ark gebouwd midden op het land, is Abraham weggegaan uit Ur der Chaldeen, heeft hij Izak geofferd, is Mozes wegegaan van farao's rijkdom, is Jozua om Jericho heengelopen. Gevoel en omstandigheden zouden zeggen: dat kan nooit, heeft geen enkele zin, onbegonnen werk. Maar zij wisten: de HEERE heeft het gezegd, gevraagd, beloofd. Dat schild telkens gebruiken. Van welke kant de pijlen ook komen: wat zegt de HEERE, is het Zijn Woord, Zijn wil, Zijn weg, Zijn trouw, Zijn kracht. Wat van God is, dat geeft de doorslag.

Dagelijks reikt Jezus het aan. Om te hanteren.

Dan nog twee dingen. Waarvan het staat als een bevel. Een opdracht: neemt aan. Telkens weer. Dat moet ieder moment gebeuren en geoefend worden. Constant de hele strijd door. En waarom? Want kunt u denken: als je kind van God bent blijf je dat toch? Kun je toch niet

afvallen? Ja, God zij dank wel, maar hebt u wel eens bedacht wat er allemaal gebeurt als je in zonden valt? En inderdaad, God richt je op en brengt je weer terug. Maar: wat is Gods eer geschonden, en hebben anderen oorzaak om op God af te geven. En: wat kun je anderen meetrokken en onder de gevolgen laten leiden. Als u slap christelijk leeft, wat kunnen de gevolgen voor uw gezin zijn, ook al word uzelf behouden? En wat geeft het een diepe narigheid voor jezelf als je valt. Berouw, aanklachten, diepe wroeging, verlies van Gods gunst. Dat wil je toch allemaal niet? Dat vind je toch verschrikkelijk? Dan is het toch niet genoeg om te weten: ik word toch nog zalig want God blijft getrouw? Dat is geen pleister waarmee je alles goedpraat en dichtplakt?

Daarom: neemt aan de helm der zaligheid. Want natuurlijk moet je wat op je hoofd hebben. Dat is kwetsbaar. Anders kun je zo van bovenaf geraakt worden. Anders kun je als je ergens achter vandaan komt of wilt kijken direct dodelijk geraakt worden. Zonder helm moet je eigenlijk verstopt blijven zitten. Wegkruipen. Durf je niet tevoorschijn te komen.

Daarom is er een helm nodig. En die heet: de helm der zaligheid. Zaligheid is dan volkomen zaligheid, heerlijkheid. De hemelse erfenis. En de helm is dan de hoop: de hoop der heerlijkheid. Het zicht daarop, de zekerheid daarvan: in Christus eeuwig zullen leven, alles te boven gaand. Zo rijk, zo heerlijk, daar weegt niets tegenop. Het lijden van deze wereld valt in het niet tegenover het gans zeer uitnemend gewicht der heerlijkheid. En dat eeuwig. Daarop hopen met een levende hoop: die dat verwacht, die dat overdenkt, die daarnaar verlangt.

Dat is de helm. Dat geeft moed, dan kruip je niet steeds weg, dan ben je niet overal bang voor. Dan zie je alles in het juiste perspectief. Dan kun je hier wel wat mislopen, dan kun je hier wel wat opgeven, er wacht een eeuwig gewicht der zaligheid. Dan hoef ik niet te vrezen voor verlies van gemak, aanzien, levensgeluk, toekomstkansen hier en nu, want er staat zoveel tegenover.

Neemt aan die helm der hoop. Ja, dat is iets voor elke dag. Want die hoop, dat verlangen, dat overdenken, dat verwachten van de heerlijkheid dat zakt zo weer in. Dat is zo uit beeld verdwenen. En dan hang je weer aan deze wereld, je wilt niks opgeven, je word liever niet geroepen voor taken die wat kosten, want je wilt en kunt hier niks mislopen en opgeven en afstaan. Je wordt opstandig onder het kruis en moedeloos. Neemt aan die helm: denk toch aan in Christus beloofde heerlijkheid. Hoe groot, hoe rijk, hoe eeuwig. Dan hoef ik hier niet alles te hebben, niet het onderste uit de kan, dan kan ik kruisdragen, want het zal

eeuwig goed worden.

En neemt aan het zwaard van de Geest. Ja natuurlijk ook een zwaard. Want als die ander een zwaard heeft, en dat heeft hij, heb jij er ook één nodig om steken af te weren. En met een zwaard kun je ook zelf aanvallen. Dat kun je met die andere wapens niet, aanvallen, maar met het zwaard wel. En dat moet je natuurlijk acuut doen, a la minute. Het is niet genoeg dat zwaard vast te houden, je moet het hanteren, dan zo vasthouden, dan zo, dan die kant op, dan kant op, net hoe de aanvallen zijn en waar de zwakke plekken van de tegenstander zijn. Dan moet je daar wel geoefend in zijn. Kijk als de tegenstander aanvalt kun je niet zeggen: ho even wachten, even opzoeken of navragen: ik word van links aangevallen door iemand die een zwaard hoog opgeven vasthoud, bldz 123, dan moet ik deze greep van mijn zwaard hanteren, ja ik heb het, val maar verder aan. Ja zo werkt dat natuurlijk niet. Je moet dat weten, het moet je eigen zijn. Om met dat zwaard om te gaan.

Nou, dat zwaard is Gods Woord legt de tekst zelf uit. Daar moet je dus geoefend in zijn. Zodat je op onverachte aanvallen voorbereid bent. Dus je moet je Bijbel kennen. Heel de Bijbel. Niet alleen een paar mooie Psalmen, zo zeggen wij dat dan, of een paar mooie teksten uit de Evangelien, maar de Schrift in zijn geheel. Een heel Bijbelboek met kanttekeningen of verklaring erbij. Wat zegt de Bijbel over de uitverkiezing, over de zondigheid van de mens, over de man-vrouw verhouding, over het geloofsleven, over de prediking enzovoort. Zodat je ook verbanden kent. Zodat je ook kan doorzien als de duivel de Bijbel gebruikt. Toen Jezus werd verzocht op de rand van de tempel zei de duivel: want Hij zal Zijn engelen bevelen dat zij U op de handen dragen. Psalm 91:11. Maar dat moeten we doorzien. Want het staat daar in het verband dat je door anderen gedreven wordt in moeilijke omstandigheden van vervolging, en dat is wat anders dan dat je jezelf erin werpt en God verzoekt.

Oefening in de Schrift want er komt wat naar je toe van de aanvallen: in een opvoedingsblad kon je onlangs lezen: blijf hoop hebben want God heeft vertrouwen in mensen. Nou, als u uw Bijbel kent gaan er duizend rode lampjes branden. God heeft vertrouwt in mensen? De Schrift zegt precies andersom: mensen mogen en moeten vertrouwen in God. Steunen op Hem. Maar God zal nooit steunen op mensen. Dat is de omgekeerde waarheid, ketterij. God gelooft niet in mensen en heeft geen vertrouwen in mensen.

Een Jehova getuige komt aan de deur: Jezus is niet God. In mijn bijbel staat dat Jezus een godheid was, maar geen God.

Iemand zegt: de uitverkiezing kan niet, dan zou alles al vast liggen voor je geboorte en maakt het niet uit wat je doet.

Iemand zegt: je bent toch zondig en geestelijk dood. Je moet maar afwachten of God wat met je doet.

Iemand zegt: in man vrouw voorschriften geloof ik niet, dat is puur cultuur en daar zit het niet in.

Gemeente, neem het zwaard van de Geest, Gods Woord, ken het zo dat u weet waarom dit aanvallen zijn van de boze. Hoe u ze weerleggen moet en hoe het wel in de Bijbel staat. Dat moeten we weten. En zorgen dat onze kinderen dat weten.

En met dat zwaard kun je ook aanvallen. Als je dingen om je heen hoort en leest en er zijn. Dan moet je kunnen aangeven waar de zwakke plek zit. Als je hoort dat opwekkingsliederen zo lekker in het gehoor liggen en zo makkelijk zingen en je er zo blij van word. Als je hoort dat de kinderdoop niet Bijbels is want waar staat in de Bijbel dat kinderen gedoopt moeten worden? Als je hoort dat je een parel in Gods hand bent. Als er een EO jongerendag is. Als Max Lucado schrijft dat God weg van je is. Dan moet je weten waar de zwakke plek zit. Waar de onbijbelse lering zit. Kijk er staat niet: hanteer de botte bijl want dat is Gods Woord. Bot en cru: allemaal duivels wat iets anders is dan je gewend bent en allemaal duivelskinderen die dat denken. Nee, het zwaard van de Geest. Er kunnen goede elementen in genoemd worden, maar daar zit de zwakke plek die het gevaarlijk maakt, misleidend en bedrieglijk. Gevaarlijk voor het geloofsleven naar de Schriften. Dat moeten we weten.

Gemeente, neem het zwaard van de Geest. Telkens weer als het nodig is. Om te verdedigen, maar ook om aan te vallen. Niet alles klakkeloos laten passeren en nooit iets van zeggen. Daar mogen we onze kinderen niet voor over hebben. Bent u geoefend in de Schrift? Om het de volgende generatie over te dragen? Om die niet uit te leveren aan de tegenstander, de duivel? Omdat wij hen niet van kennis voorzien hebben? Verdedig uw huis, uw gemeente. Val aan als leringen uw huis bedreigen.

Strijdt u de goede strijd? Met vallen en opstaan? Met gebrek en tekort? Zo streed Israel eens tegen de Amalekieten. En terwijl zij streden, daar boven op de berg, bad Mozes. Hield hij de staf omhoog. Pleitte bij God, gedenk Uw trouw en wonderdaan. Terwijl wij strijden in het dal is Christus, de meerdere Mozes in de hemel en Hij bidt en pleit. Mozes werd nog moe, maar Hij nooit. Hij leeft altijd om voor de Zijnen, in het strijdperk van dit leven, te bidden. En eens dan mag de wapenrusting uit: zij dragen lange witte klederen (zonder gordel) en hebben (geen zwaarden, maar) palmtakken in de handen. De strijd is gestreden!

Amen